

Γιώργος Σεφέρης: Ελπίνωνρ

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Νέκυια

<https://epopteia.gr/74/giorgos-seferis-elpinor/>

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

Ὁ ἡδονικός ἐλπίνωνρ

Ἀπὸ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ἐκδ. ΙΚΑΡΟΣ, Ἀθήνα 2000

[...]

–Τ' ἀγάλματα εἶναι στὸ μουσεῖο.

–Ὅχι, σὲ κυνηγοῦν, πῶς δὲν τὸ βλέπεις;

θέλω νὰ πῶ μὲ τὰ σπασμένα μέλη τους,

μὲ τὴν ἀλλοτινὴ μορφή τους ποὺ δὲ γνώρισες

κι ὅμως τὴν ξέρεις.

Ὅπως ὅταν

στὰ τελευταῖα τῆς νιότης σου ἀγαπήσεις

γυναῖκα ποὺ ἔμεινε ὁμορφη, κι ὅλο φοβᾶσαι,

καθὼς τὴν κράτησες γυμνὴ τὸ μεσημέρι,

τὴ μνήμη ποὺ ξυπνᾶ στὴν ἀγκαλιά σου·

φοβᾶσαι τὸ φιλὶ μὴ σὲ προδώσει

σ' ἄλλα κρεβάτια περασμένα τώρα

ποὺ ὡστόσο θὰ μπορούσαν νὰ στοιχειώσουν

τόσο εὐκόλα τόσο εὐκόλα καὶ ν'ἀναστήσουν

εἶδωλα στὸν καθρέφτη, σώματα ποὺ ἦταν μιὰ φορά·

τὴν ἡδονὴ τους.

Ὅπως ὅταν

γυρίζεις ἀπ' τὰ ξένα καὶ τύχει ν' ἀνοίξεις

παλιὰ κασέλα κλειδωμένη ἀπὸ καιρὸ

καὶ βρεῖς κουρέλια ἀπὸ τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσες

σὲ ὁμορφες ὤρες, σὲ γιορτὲς μὲ φῶτα

πολύχρωμα, καθρεφτισμένα, ποὺ ὅλο χαμηλώνουν

καὶ μένει μόνο τὸ ἄρωμα τῆς ἀπουσίας μιᾶς νέας μορφῆς.

Ἀλήθεια, τὰ συντρίμια

δὲν εἶναι ἐκεῖνα· ἐσύ 'σαι τὸ ρημάδι·

σὲ κυνηγοῦν μὲ μιὰ παράξενη παρθενιὰ

στὸ σπίτι στὸ γραφεῖο στὶς δεξιώσεις

τῶν μεγιστάνων, στὸν ἀνομολόγητο φόβο τοῦ ὕπνου·

μιλοῦν γιὰ περιστατικὰ ποὺ θὰ ἤθελες νὰ μὴν ὑπάρχουν

ἢ νὰ γινόντουσαν χρόνια μετὰ τὸ θάνατό σου,

κι αὐτὸ εἶναι δύσκολο γιατί...

—Τ' ἀγάλματα εἶναι στὸ μουσεῖο.

Καληνύχτα.

—...γιατί τ' ἀγάλματα δὲν εἶναι πιά συντρίμια,

εἴμαστε ἐμεῖς. Τ' ἀγάλματα λυγίζουν ἀλαφριά... καληνύχτα.